

رنگ‌ها و پیام‌ها در قرآن

طیبه بلواری

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سیرجان

چکیده

امروزه نقش رنگ در زندگی بشر کاملاً مشخص شده است. رنگ‌ها در روان انسان تحول و دگرگونی ایجاد می‌کنند و امور او را تحت سیطره خود درمی‌آورند. هر آنچه در طبیعت وجود دارد به نوعی با ساختمان روحی و جسمی انسان مرتبط است. رنگ‌های موجود در طبیعت در واقع، تعدیل کننده نیازهای روحی و روانی انسان هستند. همچنین تأمین کننده سلامت چشم و ایجاد کننده تعادل در جسم و روح نیز می‌باشند. در اسلام توجه خاصی به مسئله رنگ شده و توصیه‌های پسیار درباره رنگ لباس و تأثیرپذیری نامحسوس و کلی آن در زندگی، حاکی از این مهم می‌باشد. رنگ‌های بیان شده در قرآن کریم نیز از این نکته مستثنی نیستند. در مقاله حاضر به بررسی این موضوع پرداخته‌ایم که در قرآن کریم از چه رنگ‌هایی یاد شده و بیشترین رنگ به کار رفته در قرآن، چه رنگی است؟ آیات متعددی در قرآن پیرامون رنگ‌های زرد، آبی، قرمز، سبز، سفید و سیاه وجود دارد که در هر یک از آن‌ها بر موقعیت و اثر روحی و روانی رنگ‌ها تأکید شده است.

کلید واژه‌ها: قرآن، رنگ، روان‌شناسی رنگ، رنگ در قرآن، رنگ‌ها

مقدمه

می‌آید - است و همه رنگ‌ها آفریده دست

خداآوند متعال آفریدگار رنگ‌های اصلی هنرآفرین اوست.

﴿هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِيُّ الْمُصْرِئُ لَهُ الْأَسْمَاءُ

- و آنچه از ترکیب و تجزیه آن‌ها به دست

مقاله ما به بررسی این موضوع می‌پردازیم که در قرآن کریم از چه رنگ‌هایی یاد شده و بیشترین رنگ به کار رفته در قرآن چیست؟ آن‌گاه به تطبیق این آیات با نظرات روان‌شناسان و آنچه علم جدید به آن رسیده خواهیم پرداخت.

نور

نور به عنوان مهم‌ترین عامل در تشخیص و دیدن رنگ همواره مورد توجه بوده است. رنگ‌ها در نور به وجود می‌آیند. نور از خورشید می‌آید، نور خورشید بی‌رنگ است و رنگین کمان نشان می‌دهد که تمام رنگ‌ها، در نور سفید وجود دارند. بازتاب تشعشعات نور از اشیاء، رنگ آن‌ها را تشکیل می‌دهد. اشعه خورشید از طول موج‌های مختلف تشکیل شده که هفت رنگ اصلی و فرعی داشته، شامل ماوراء بنفش و مادون قرمز و غیره که هنگام برخورد شعاع آن با آب، این هفت رنگ از یکدیگر متمایز می‌گردند. «تاکنون سیصد هزار رنگ برای بشر شناخته

الْحَسْنَى» (الحضر / ۲۴)؛ اوست خداوند خالق و سازنده و مصوّر و تمام اسمای حُسْنَى از آن اوست.

تدبیر آفریدگار در خلق رنگ‌های موجود در عالم هستی است. خداوند آن‌چنان زیبایی خاصی به مخلوقات می‌دهد که هر یک در جایگاه مخصوص خود جلوه‌گر می‌شوند.

اثری‌بزیری انسان از رنگ، ماهیت کاملاً روانی داشته و به‌طور غیر مستقیم در هنجارها، واکنش‌ها و رفتارهای فرد تأثیر می‌گذارد. البته هنگامی که از رنگ‌ها و اثرات جسمی و روحی آن بحث می‌کنیم، نباید انتظار اثرات شدید و قابل احساسی برای همه داشت، بلکه اثرات آن‌ها جزئی است؛ زیرا در طول مدت طولانی روی هم انباشته می‌شود و آثار و نتایج گسترده‌ای را در زندگی انسان بر جای می‌گذارد.^۱

«ارتباط و درک ما از زیبایی بارنگ، بسیار ساده و فوری است و اگر هم هیچ شناخت تئوریک نسبت به رنگ نداشته باشیم، به‌طور غریزی در موقعیتی قرار داریم که رنگ به راحتی در ما نفوذ می‌کند و عمق و گرما و تونالیته آن یعنی کیفیت عینی آن با بعضی از احساسات و تألیمات ما آمیخته می‌گردد».^۲

از آن جاکه در قرآن، از رنگ‌های گوناگون سفید، سیاه، سرخ، سبز و... یاد شده، در این

۱. احمد صبور اردوبادی، آین بهزستی در اسلام، دفتر

نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۶۶، ج ۲، ص ۳۷.

۲. آنا اولیور یوفاراری، نقاشی کودکان، ترجمه عبدالرضا صرافان، ۱۳۷۰، ص ۹۰.

قدس است.

رنگ زرد

رنگ زرد از جمله رنگ‌های روشن به شمار می‌آید. پرتوهای زرد حاصل جریانات مغناطیسی مشتبی هستند که القاکنده و محرك‌اند. این پرتوها اعصاب را تقویت کرده، توانایی ذهنیت برتر را به تحریک و امی دارند. «به رنگ‌های گرم مثل زرد، قرمز و نارنجی، رنگ‌های «پیشرو» نیز می‌گویند؛ زیرا چشم را به طرف خود جلب می‌کنند».^۵

به رنگ زرد و برجسته از انواع آن در پنج آیه از آیات قرآن مجید اشاره شده است:

۱- زرد لیمویی

﴿صَفَرَاءُ فَسَاقِعٌ لَّوْئَهَا شَرْءُ الْأَنَاظِرِينَ﴾

۱- جواد محدثی، هر در قلمرو مکتب، دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، ۱۳۷۶، ص ۴۶.

۲- عبدالmajid حسینی راد، مبانی هنرهای تجسمی، تهران، شرکت چاپ کتاب‌های درسی ایران.

۳- فرشته جلالی فخر، سایت www.sharghnewspaper.com، ۱۳۸۳.

۴- معصرمه دباغی، سایت www.aftab.ir.

۵- جودی مارتین، ترکیب رنگ، ترجمه پرسا محققزاده، انتشارات مارلیک.

شده است و دانشمندان در زمینه رنگ‌شناسی آثار و خواص آن تحقیقات مفصل کرده‌اند».^۱

نور عبارت است از انرژی الکترومغناطیسی که رفتار ذرهای و موجی دارد. «طیف امواج الکترو مغناطیسی دارای طول موج‌های متفاوتی (= یک میلیونیم متر)، است که تا بیش از هزار کیلومتر متغیر می‌باشد. نور دارای طول موج کوتاه‌تر از ۳۸۰ و بلندتر از ۷۶۰ نانومتر قابل رؤیت نیستند».^۲

رنگ در قرآن

دقیق‌ترین تعریف علمی رنگ این است: رنگ یک انعکاس مرئی است که در اثر عبور یا انتشار یا بازتاب ترکیب رنگ‌ها توسط اشیاء به وجود می‌آید.^۳

مفهوم رنگ دامنه‌ها و ابعاد گسترده‌ای دارد. در قرآن، کتاب هدایت و تکامل بشر، با اشاره به هدایت تکوینی خداوند در آفرینش طبیعت، انسان را متوجه تأثیر غیر مستقیم محیط اطرافش کرده، در خلال آن به تأثیر روانی رنگ‌ها بر انسان اشاره می‌نماید.^۴

آیات متعددی پیرامون رنگ‌های گوناگون سفید، سیاه، سرخ، سبز و... آمده که به مطالب جالب و بی‌نظیری اشاره دارد و نشانه عمیق بودن مسائل مطرح شده در این کتاب

می‌گذارد و باعث می‌شود دوشیدن بهتر انعام گیرد و این اشاره به اثر روانی رنگ دارد که اسلام از آن باد کرده است.^۱ از سوی دیگر، پشه و بسیاری از حشرات از رنگ زرد گریزانند. در بعضی باغ‌ها برای دور شدن حشرات از لامپ‌های زرد استفاده می‌کنند.^۲ لیمویی کمرنگ نمایانگر قدرت عقلانی زیاد است. چنان‌که گذشت، پرتوهای زرد حاصل جریانات مغناطیسی مثبتی هستند که القا کننده و محرك‌اند. این پرتوها اعصاب را تقویت کرده، توانایی ذهنیت برتر را به تحریک وامی دارند. این همان رنگی است که اعصاب حرکتی را فعال نموده، در عضلات انرژی تولید می‌کند.^۳

یکی از بهترین نژادهای گاوهاشییری در جهان گاو (جرسی) (Jersey) یا جرزی است. نژاد جرسی از نظر جثه کوچک‌ترین نژاد در بین نژادهای شیری است. نژادی زودرس است، دارای رنگ زرد آه‌ویی یکدست و گاهی همراه با لکه‌های سفید.

۱- محمد امین حجتی، اثر تربیتی رنگ، چگونگی استفاده از رنگ در زندگی، نشر جمال، ۱۳۸۳، ص. ۲۰.

۲- جواد محدثی، هزار قلمرو مکب، ص. ۴۶.
۳- پاولین ویلو، رنگ‌درمانی، ترجمه مرجان فرجی، انتشارات درسا، ۱۳۷۴، ص. ۱۲۷.

(بقره / ۶۹)؛ آن ماده‌گاوی است زرد یک دست و خالص، که رنگش بینندگان را شاد می‌کند.

بارزترین ویژگی این رنگ در آیه تولید شادی، آرامش و خوشحالی در روحیه انسان است که به خوبی نشان‌دهنده خاصیت فرح‌بخشی و نشاط‌آوری رنگ زرد می‌باشد. این آیه درباره ماجرای گاو بنی اسرائیل است که خداوند برای یافتن قاتل فردی از قوم حضرت موسی ﷺ دستور داد گاوی را که پر و از کارافتاده نباشد و زرد یک دست بوده که رنگ آن بینندگان را شاد و خوشحال می‌کند، ذبح کنند.

کلمه «تسر» به معنای خوشحالی حقیقی و درونی می‌باشد؛ چرا که از ماده «سر» به معنای «پنهان» گرفته شده است. این شادی ممکن است آشکار نشود. لذا از ماده «فرح» استفاده نکرده است. نقیض «سر»، «حزن» است و نقیض «فرح»، «غم» و اندوه است. «رنگ زرد» باعث آرامش و سرور باطنی انسان می‌شود.

شهید پاک نژاد این نوع زرد را زرد لیمویی دانسته و گفته است رنگ زرد لیمویی، مخصوص بهجهت آوری و مسرت بخشی است. ویژگی‌های گاو زرد: رنگ زرد شادی آور به طوری که بر دوشنده شیر اثر مطلوب

می شود.

زرد در مقابل سبز قرار دارد. زرد دارای خصلت تغییر است^۱، چنانکه در این آیه بدان اشاره شده که کشت و زرع از حالت سبزی و نشاط و تازگی خارج شده و خشک و زرد گردیده است.

۳- زرد و بی روح

در آیه‌ای دیگر، رنگ زرد برای کشت زرد خشکیده و خرد و ریز شده به کار رفته است که باد آن را به هر سو می‌پراکند. در این آیه «فضای ایجاب به فضای سلب، زندگی به مرگ و دشت به بیابان بی آب و علف انتقال می‌یابد، برای این‌که این‌ها همه چرخش گردونه زندگی از آغاز تا پایان است و در این میان، بین زندگی طبیعی، حیات گیاه و حیات انسان، هیچ تفاوتی وجود ندارد. آن گاه و ازه «اصفر» و نه «اصفر»، برای این چنین حالتی، یعنی دلالت بر دگرگونی از حالتی به حالتی دیگر به کار می‌رود». ^۲

شیر جرسی‌ها در مقایسه با سایر نژادها بیشترین درصد چربی و همچنین مواد جامد بدون چربی را دارد. جرسی‌ها نسبت به تمامی نژادهای دیگر زودتر بالغ می‌شوند و سریعتر به اوج تولید شیر می‌رسند. شیر نژاد جرسی به علت کاروتون زیاد زرد رنگ می‌باشد. گاوهای جرسی به خلوص نژادی شهرت دارند.

می‌توان از این پیام قطعی آیه گذر کرد و آن را به جاهای دیگر هم سزاایت داد؛ مثلاً می‌توان گفت گاو زرد ملاک نیست، بلکه هر حیوان دیگر و هر چیز دیگری که رنگش شاد باشد محبوب است. این رنگ برخلاف انتظار در مسائل تربیتی و استفاده آن در اماکن آموزشی و پرورشی حائز اهمیت است؛ چراکه این رنگ یک نوع حالت تحریک‌کننده ذهنی و هوشی دارد که شدیداً فکر انسان را تقویت می‌کند.^۳

۲- زرد چوبی

خداآوند در آیه ۲۰ سوره حديد در نکوهش زندگی دنیوی و ناپایداری آن به همراه تمثیلی می‌فرماید: «ثُمَّ يَهْجُ فَتَرَيْه مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حَطَّاتًا» (حديد / ۲۰)؛ سپس [آن کشت] خشک می‌شود، آن را زرد رنگ بینی؛ سپس در هم می‌شکند و خاشاک

۱- محمد علی اکبرزاده، رنگ و تربیت، ص ۷۰

۲- مارکس لوشر، روان‌شناسی دنگ‌ها، ترجمه لیلا مهردادی، انتشارات حسام، ۱۳۷۰، ص ۹۰

۳- حسن حنفی، «گونه‌گونی رنگ در قرآن کریم»، ترجمه مسعود انصاری، مجله گلستان قرآن، ش ۲۰۲،

و این که اگر بادهای داغ و سوزان و یا سرد و خشک و یا توأم با سموم فرستاده شود، به دنبال آن زراعت و باغ، زرد و پژمرده می‌شود:

﴿وَلَيْسَ أَزْسْلُنَا بِرِيحًا فَرَأَوْهُ مَضْرِئًا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾ (روم/۵۱)؛ اگر ما بادی [آفت زا] بفترستیم و [کشت خود را] زرد و پژمرده بیینند، [مایوس شده و] قطعاً پس از آن کفران می‌کنند.

در این جا زرد نمایانگر سستی و بی‌حالی است. در تفسیر نمونه آمده کلمه (مضfra) از ماده صفره (بر وزن سفره) به معنی رنگ زرد است و برای مرجع (مضfra) چهار احتمال ذکرکرده است: ضمیر «رأوه» به گیاهان و درختان باز می‌گردد که بر اثر وزش بادهای ضسر، زرد و پژمرده می‌شوند و یا ضمیر به ابرها بر می‌گردد. ابرهای زرد رنگ طبعاً ابرهای نازک هستند و یا مرجع ضمیر آن باد است. یا احتمالاً (مضfra) به معنی خالی است. اما تفسیر اول را از همه مشهورتر دانسته است.^۱

۱- محمد مهدی کریمی‌نیا، «رنگ‌ها در قرآن»، مجله دیدار آشنا، ش. ۱۸.

۲- ناصر مکارم شیرازی و دیگران، تفسیر نمونه، ج. ۱۶، ص. ۴۷۴.

«ثُمَّ يَخْرُجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَنْوَاتٍ ثُمَّ يَهْبِطُ فَتَرَى هُنْ مُضْفَرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حَطَّامًا» (زمرا/۲۱)؛ سپس به وسیله آن کشتزاری را که رنگ‌های آن گوناگون است بیرون می‌آورد، سپس خشک می‌گردد، آن‌گاه آن را زرد و بی‌روح می‌بینی، سپس آن را در هم می‌شکند و خرد می‌کند.

(زرع) به گیاهی گفته می‌شود که ساقه قوی ندارد در مقابل (شجر). زرع شامل گیاهان غیر غذایی، گیاهان زیستی و دارویی و مانند آن است که فوق العاده و دارای الوان و چهره‌های گوناگون می‌باشد. در این آیه به یکی از آثار عظمت خداوند یعنی «مراحل حیات گیاه» اشاره شده است. باران از آسمان نازل می‌شود و سپس در درون زمین ذخیره شده، به صورت چشممه‌ها و قنات‌ها و چاه‌ها بیرون می‌آید. آن‌گاه «هزاران رنگ» از گیاهان از این «آب بی‌رنگ» به وجود می‌آید. پس از آن، گیاه خشک می‌شود، به گونه‌ای که آن را زرد و بی‌روح می‌بینی. تندباد از هر سو می‌وزد و آن را که سست شده است از جا می‌کند، سپس خداوند آن را در هم می‌شکند و خرد می‌کند.^۲

۴- باغ زرد و پژمرده
در این آیه، به بادهای زیان‌بار اشاره شده

۵- زرد شتری

رنگ زرد رنگی گرم است، و خاصیت گرما بخشی آن در آیه ذیل برای بیان حجم زبانه آتش دوزخ و رنگ آن از عمق جهنم مدنظر قرار گرفته، تا شدت آن را برای تأثیر در نفس انسان به تصویر بکشد. «این رنگ عظمت و شکوه را مجسم می‌کند».^۱

«إِنَّهَا تَزْبَّعٌ بِشَرَرِ الْقَضَى * كَانَهُ جَنَائِتُ صَفَرٌ» (مرسلات / ۳۲ و ۳۳)؛ [دوزخ] چون کاخی [بلند] شراره می‌افکند. گویی [در سرعت و کثرت] همچون شتران زردرنگی هستند [که به هر سو پراکنده می‌شوند].

در این آیه (جماله) جمع (جمل) به معنی شتر و (صفر) جمع صفرا به معنی زرد است. شراره را به شتران زرد موی تشییه کرده است که وجه تشییه رنگ زرد، شعله و سرعت آن می‌باشد. نتیجه چنین حالتی حرارت بخشی زیاد است؛ یعنی شعله‌های جهنم همانند شتران زردی هستند که از نظر تنیدی با سرعت زیاد به هم می‌پیچند. بنابراین حرارت بخشی یکی از خواص رنگ زرد می‌باشد.^۲

رنگ سبز

رنگ سبز زیباترین رنگی است که در قرآن هشت بار مطرح شده و به بساط

بهشتیان و جامه‌های ابریشمی و حریرهای سبز رنگ آنان در آیاتی چند اشاره شده است. رنگ سبز انتقال دهنده شادی انبساط خاطر و بهجهت است، چنان که بهشت سراسر سرور و شادی است، به طور طبیعی رنگ‌های به کار رفته در آن نیز این احساس را دو چندان به بهشتیان منتقل خواهند نمود.

رنگ سبز نماد رویش و حیات و زندگی است. در مذهب، رنگ سبز سمبول ایمان و عقیده، دین، فنااناپذیری، ابدیت و عمق است. این رنگ که بیشتر در اعیاد مورد استفاده قرار می‌گیرد سمبول رستاخیز و محشر نیز می‌باشد. از نظر روان‌شناسان رنگ سبز آرامش بخش‌ترین رنگ‌ها و علامت زندگی، رویش و جاودانی است. این رنگ نشانه طبیعت، تعادل و بهنگاری است و نیز سبز نماد حیات و زندگی می‌باشد.

۱- خوشه سبز

حضرت یوسف علیه السلام بعد از این که توسط

۱- محسن عباس‌نژاد، حمید فغفور مغربی، علیرضا اشرف، ...، قرآن و علوم طبیعی، بنیاد پژوهش‌های فرقانی حوزه و دانشگاه، انتشارات واحد مشهد، ۱۳۸۵، ص ۴۲۵.

۲- رنگ زرد از منظیر آیات و روایات در مسابت www.aftab.ir

مؤنث (ستبلات) زمانی می‌آید که با تأثیر بر خرمی و سرسبزی کشت دلالت کند و در «الستبلات الخضر» (خوشاهای سبز) مانند گاو فربه و «الستبلات الیابسات» (خوشاهای خشک) مانند گاو لاغر، هر گاه سرسبزی بیشتر می‌شود، ثروت حیوانی هم بیشتر می‌شود؛ هر چه گستره زمین‌های زیر کشت بیشتر می‌شود، مراتع نیز بیشتر می‌شوند. هر چه خشکسالی فرآگیر شود، گرسنگی هم خواهد بود و در این حالت، خشکی، سبزی را می‌بلعد. چنان که امروزه در پیشرفت بیابان‌ها و به هنگام از بین رفتن ثروت حیوانی، شاهد این پدیده هستیم و واقعاً اگر کشت سبز و گاو فربه - به عنوان نمونه‌ای از حیوانات - از بین بروند، باید بر حیات انسانی خط پایان کشید.

۲- سبزی دو بهشت

سبز رنگی ایده آل برای فضاهاست که آرامش و تمرکز ایجاد می‌کند. از آن جا که

۱- محسن عباس‌نژاد و دیگران، قرآن و علوم طبیعی، ص ۴۲۵

۲- حسن حنفی، «گونه‌گونی رنگ در قرآن کریم»، ترجمه مسعود انصاری، گلستان قرآن، ش ۲۰۴

عزیز مصر (تحت تأثیر همسرش) به زندان افکنده شد، با دو تن دیگر از درباریان پادشاه در زندان بود. حضرت یوسف علیه السلام خوابی را که آنان دیده بودند تعبیر نمود و همان گونه که او گفت، یکی از آن دو به دربار بازگشت و به عنوان «ساقی» به کار خود ادامه داد و دیگری اعدام شد؛ تا این که پادشاه خوابی دید. دانشمندان از تعبیر خواب عاجز ماندند. ناگهان «ساقی» به یاد یوسف علیه السلام در زندان افتاد. او با اجازه پادشاه به زندان آمد و تعبیر خواب را از او پرسید. حضرت یوسف علیه السلام خواب را چنین تعبیر نمود: «کشور مصر هفت سال سرسبز خواهد بود و غله بسیاری نصیب مردم خواهد شد، به دنبال آن هفت سال قحطی خواهد آمد که باید مردم از غلات ذخیره شده خود استفاده کنند.»

«سبز رنگ دنیای سبزیجات و معلول عمل فتوستن» است. این رنگ، رنگ رشد است. علامت پیشرفت و فراوانی است^۱، چنان‌که به این امر در قرآن و تعبیر خواب حضرت یوسف علیه السلام اشاره شده است: «سَبَعِ شُبْلَاتٍ خَضِيرٍ وَّ أَخْرَى يَابِسَاتٍ» (یوسف / ۴۶)؛ هفت خوشه سبز، و هفت خوشه خشکیده دیگر. «سنابل» (خوشاه) در صیغه جمع

ابریشمی سبز و دیباي ستبر در بر است.
 «به نظر کاندینسکی، رنگ سبز مطلق، آرام بخش ترین رنگ هاست. این رنگ هیچ انعکاس موجی حاوی شادی و رنج و یا ترس ندارد و به هیچ طرفی در حرکت نیست، بلکه آرام و ساکن و راضی از خود است. اما اگر به آن رنگ زرد اضافه شود، زنده و چنانچه آبی اضافه شود، انعکاس دار می گردد.»^۲

﴿يَسْبُّونَ ظِيَابًا خَضْرًا مِنْ شَنْدِينْ قَادِشَبَرْقِ﴾ (کهف/۳۱)؛ و جامه هایی سبز از پرنیان نازک و حریر ستبر می پوشند.
 رنگ سبز، رنگ گیاهان و طبیعت است و خداوند آنها را مظہر مسرت و شادی معرفی می کند:
﴿فَأَنْبَثْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ﴾
 (نمل/۶۰)؛ پس به وسیله آب با غهای بهجت انگیز رویانیدیم.

راغب در تعریف بهجت آورده است:
«البهجة حسن اللون و ظهور السرور فيه»؛

۱- محمد حسین طباطبائی، *تفسیر العیزان*، ج ۱۹، ص ۲۲۲

۲- محمد باقر مجلسی، *بحار الانوار*، بیروت، مؤسسه الوفاء، ۱۴۰۳ق / ۱۹۸۲م، ج ۱۰۴، ص ۴۵، ح ۱۰

۳- اولیور بو فراری، نقاشی کودکان، ترجمه سیدالرضا صرافان، ص ۹۸

بهشت محل جاودید و دار قرار و آرامش بهشتیان نامیده شده، پس از هر لحظه این آرامش برای آنان فراهم می باشد، حتی در نوع رنگ های به کار رفته در بهشت، به همین دلیل رنگ بهشت، لباس و تخت بهشتیان سبز می باشد.

﴿مَذْهَامَتَان﴾ (رحمٌ/۶۴)؛ آن دو بهشت در نهایت سبزی و خرمی هستند.

«مَذْهَامَتَان» از ماده «ادهیمام» از ریشه «دهمه» است و در اصل به معنای سیاهی و تاریکی شب می باشد و به سبز پر رنگ نیز اطلاق گردیده است و در مورد آن دو بهشت که در اوج خرمی و سرسبزی هستند، به کار برده شده است!^۱

امام کاظم علیه السلام فرمود: «سه چیز نور چشم را زیاد می کند: نگاه کردن به سبزه، نگاه کردن به آب روان و نگاه به صورت زیبا.»^۲

۳- لباس سبز بهشتی

همان گونه که سبزی در دنیا رنگ حاصلخیزی و فراوانی نعمت و شادی است، در آخرت نیز رنگ پاداش و زندگی خوش و خرم است؛ زیرا در آن جا مؤمنان جامه سبز می پوشند و بر تخت های سبز تکیه می دهند:

﴿عَالَيْهِمْ ظِيَابٌ شَنْدِينْ خَضْرَهِ﴾
 (انسان/۲۱)؛ [بهشتیان را] جامه های

بهجهت بهترین رنگ است و شادی و نشاط در آن ظهور دارد.^۱

۴- تخت سبز رنگ

از رنگ سبز به عنوان یک رنگ زیبا و دلشیز، زیاد سخن به میان آمده، حتی تکیه‌گاه‌های بهشتیان را با رنگ سبز معرفی کرده است:

«شَكَّيْنَ عَلَى رَفِيفٍ حُضِيرٍ وَعَبَقَرِيٍّ
جِسَانٍ» (رحمٌ / ۷۶)؛ بهشتیان بر تخت‌ها و فرش‌هایی تکیه زده‌اند که با بهترین و زیباترین پارچه‌های سبزرنگ پوشانده شده است.

سبز در سیستم عصبی اثر می‌کند. تعدیل کننده هیجانات و اضطرابات است. در تحریکات عصبی، بی‌خوابی‌ها و خستگی اثر مفیدی دارد. فشار را پایین می‌آورد. با منبسط ساختن رگ‌ها، انسان احساس حرارت می‌کند. آرام کننده است و استعمال آن هیچ عکس العملی را نشان نمی‌دهد.

سبز نشانه‌ای از رستاخیز و صعدود روحانی به عالم بالاست که از طریق تجدید حیات طبیعت و رشد گیاهان بشارت آن به انسان داده شده است.^۲

۵- شاخه‌های سبز، زمین سرسبز
زمینی که آثار حیات از آن رخت برپسته
بود و چهره‌ای زشت و تیره داشت با نزول
قطرات حیات بخش باران به وسیله گیاهان
سرسبز زنده شد. رنگ سبز نشانه طراوت و
زنگی است. رنگ سبز طبیعت علامت بهار،
جوانی و رشد و نمو می‌باشد و در این میان
آب مایه حیات است:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا يَنْصَبِّ
الْأَرْضَ مُخْضَرًا إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ حَمِيرٌ﴾
(حج / ۶۳)؛ آیا ندیدی خداوند از آسمان،
آبی فرستاد، و زمین سرسبز گردید؟ که همانا
خدا به دقیق‌ترین امور عالم آگاه است.

در قرآن کریم واژه (حضرها) برای اشاره به
گیاهی به کار می‌رود که پس از باریدن باران
بر آن زمین رسته باشد.

﴿فَأَخْرَجَنَا يَوْمَ نَبَاتَ كُلُّ شَنْبَرٍ وَفَأَخْرَجَنَا مِنْهُ
خَضِيرًا ثُخْرَجَ مِنْهُ حَبَّا مَثْرَاكِينَا وَمِنْ الْتَّحْلُلِ مِنْهُ
طَلْبِيهَا قَنْوَانَ دَائِيَّةً﴾ (انعام / ۹۹)؛ و از آن
[گیاه] جوانه سبزی خارج ساختیم که از آن

۱- حسین بن احمد راغب اصفهانی، مفردات الفاظ القرآن، دارالعلم، دمشق، دارالشامیه، بیروت، ۱۴۱۲ق / ۱۹۹۲م.

۲- عبدالمجيد حسینی راد، مبانی هنرهای تجسمی، ص

بهجهت بهترین رنگ است و شادی و نشاط در آن ظهور دارد.^۱

۴- تخت سبز رنگ

از رنگ سبز به عنوان یک رنگ زیبا و دلشیز، زیاد سخن به میان آمده، حتی تکیه‌گاه‌های بهشتیان را با رنگ سبز معرفی کرده است:

«الَّمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاةً فَتَضَيَّعُ
الْأَرْضُ مُخْضَرَةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ حَسِيرٌ» (حج / ۶۳)؛ آیا ندیدی خداوند از آسمان، آبی فرستاد، و زمین سرسبز گردید؟ که همانا خدا به دقیق‌ترین امور عالم آگاه است.

سبز در سیستم عصبی اثر می‌کند. تعدیل کننده هیجانات و اضطرابات است. در تحریکات عصبی، بی‌خوابی‌ها و خستگی اثر مفیدی دارد. فشار را پایین می‌آورد. با منبسط ساختن رگ‌ها، انسان احساس حرارت می‌کند. آرام کننده است و استعمال آن هیچ عکس العملی را نشان نمی‌دهد.

سبز نشانه‌ای از رستاخیز و صعود روحانی به عالم بالاست که از طریق تجدید حیات طبیعت و رشد گیاهان بشارت آن به انسان داده شده است.^۲

۵- شاخه‌های سبز، زمین سرسبز
زمینی که آثار حیات از آن رخت برپسته
بود و چهره‌ای زشت و تیره داشت با نزول
قطرات حیات بخش باران به وسیله گیاهان
سرسبز زنده شد. رنگ سبز نشانه طراوت و
زنگی است. رنگ سبز طبیعت علامت بهار،
جوانی و رشد و نمو می‌باشد و در این میان
آب مایه حیات است:

«الَّمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاةً فَتَضَيَّعُ
الْأَرْضُ مُخْضَرَةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ حَسِيرٌ» (حج / ۶۳)؛ آیا ندیدی خداوند از آسمان، آبی فرستاد، و زمین سرسبز گردید؟ که همانا خدا به دقیق‌ترین امور عالم آگاه است.

در قرآن کریم واژه (حضر) برای اشاره به گیاهی به کار می‌رود که پس از باریدن باران بر آن زمین رسته باشد.

«فَأَخْرَجَنَا يَوْمَ نَبَاتَ كُلُّ شَنْ وَ فَأَخْرَجَنَا مِنْهُ
حَضِيرًا تَخْرُجُ مِنْهُ حَبَّا مَتَزَاكِيَا وَ مِنْ أَنْثُلٍ مِنْ
طَلْعِهَا قَنْوَانٌ دَائِيَّةٌ» (انعام / ۹۹)؛ و از آن [گیاه] جوانه سبزی خارج ساختیم که از آن

۱- حسین بن احمد راغب اصفهانی، مفردات الفاظ القرآن، دارالعلم، دمشق، دارالشامیه، بیروت، ۱۴۱۲ق / ۱۹۹۲م.

۲- عبدالمجيد حسینی راد، مبانی هنرهای تجسمی، ص

رنگ‌های گوناگون خود مملو ساختند.^۱
هنگامی که نور خورشید به هوای بالای زمین (جو) که مملو از ذرات ریز و کوچک گرد و غبار است می‌رسد، بیشتر رنگ‌ها به راحتی می‌توانند از بین این ذرات عبور نمایند و تنها رنگ آبی به وسیله این ذرات منعکس می‌شود. به همین دلیل ما آسمان را آبی می‌بینیم.^۲

﴿إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاوَاتِ الْأَنْتِيَةَ بِزِينَةٍ أَنْكَوَابِ﴾
(صفات/۶)؛ ما آسمان این دنیا را با ستارگان آراستیم.

«ستارگان در شب پدیدار می‌شوند، در حقیقت نقاط زرد رنگ روشنی که در دل صفحه آبی تیره شب می‌درخشنند؛ آبی و زرد، دورنگ متضاد هم و شاید نقاط امید و چراغ‌های زیبا و تابندۀ ظلمات و تاریکی.»^۳

«چشمک زدن زیبایی ستارگان به خاطر قشر هوایی است که اطراف زمین را فرا گرفته، و آن‌ها را به این کار و امید دارد و این با تعبیر «السماء الدنيا» بسیار مناسب است، اما

۱- عبدالمعید حسینی راد، مبانی هنرهای تجسمی، ص ۱۶۶.

۲- محمد امین حجتی، اثر توییتی دنگ، ص ۱۳.

۳- ناصر فرزان، دنگ و طبیعت (بخشی از دانش رنگ‌ها)، انتشارات تهران، ۱۳۷۵، ص ۷۰.

۴- محمدعلی اکبرزاده، دنگ و توییت، ص ۵۵

دانه‌های متراکمی بر می‌آوریم و از شکوفه درخت خرما خوش‌هایی نزدیک به هم بیرون فرستادیم.

در سلول‌گیاهی کیسه‌های غشائی هست که در آن موادی درست می‌شود که کلروفیل نامیده می‌شود. کلروفیل به معنی «ماده سبز گیاهی و سبزینه» است که معادل آن در عربی «حضر» است (یعنی همان چیزی که در آیه مطرح شده است). این ماده سبز (حضر) انرژی نوری خورشید را جذب می‌کند و به انرژی شیمیایی تبدیل می‌کند. سبز رنگ بهار و رویش طبیعت است، تنوع رنگ‌های سبز نوشدن جاودانه طبیعت را نوید می‌دهند، سبز رنگ امید و زندگی دوباره است.^۱

رنگ آبی

رنگ آبی یک رنگ مقدس در فرهنگ دین اسلام است و چون آسمان به رنگ آبی است و جایگاه فرشته‌ها و موجودات پاک است دارای قدس می‌باشد. گنبدهای آبی رنگ و نیز مناره‌های آبی همانند پلی بین زمین و آسمان محسوب می‌شوند. اولین رنگی که پدید آمد آبی بود؛ بعد از آبی آسمانی، آبی دریایی، سبز کلروفیل گیاه و آن گاه گیاهان و حیوانات، کره خاکی را از

در بیرون جو زمین، ستارگان فاقد تلاّث
هستند.»^۱

«رنگ آبی از نظر معنوی بسیار عمیق و
احترام برانگیز است... آسمان روز جلوه
سرزنده، فعال و با طراوت آبی را به نمایش
می‌گذارد و آسمان شب عظمت و شکوه آبی
تیره، بسیار عمیق و رازآمیز را معنی می‌کند.
به ویژه وقتی ستاره‌های زرد رنگ به روی آن
می‌درخشند عمق معانی و رازهای عالم را با
سکوتی سرشار از معنویت منتشر می‌کند.»^۲

رنگ قرمز

قرمز انرژی‌دهنده و محرّک بسیار
نیرومندی است. از تأثیر پرتو قرمز بر
هموگلوبین انرژی بدن رو به فزونی گذارده،
حرارت بدن بالا می‌رود و گردش خون بهتر
می‌شود.

رنگ قرمز، رنگی گرم و منبسط است،
رنگی زنده و در عین حال پر نیرو و مصمم به
نظر می‌رسد.^۳ در قرآن رنگ سرخ و قرمز به
عنوان رنگ‌های روز قیامت شناخته می‌شود.

۱- پشم قرمز

«قرمز چنان تابندگی دارد که گویی مملو
از گرمی اندرونی است. گرمی قرمز با
نارنجی نیروی آتشین شدید می‌شود. قرمز

حکایت از جهان سوزان، جنگ و شورش و
شیاطین می‌کند. قرمز همچون آتش زیانه
کش است».^۴ به همین علت در قرآن کریم
برای نشان دادن عظمت روز رستاخیز از این
رنگ نام برده شده است. این معتقد است:
«رنگ قرمز می‌تواند تمام درجات واسطه‌ای
بین حالات دوزخ و مشتم روى سیاه گرفته تا
رنگ گلگون لطیف و فرشته وش، بین
حالات درونی تا علی، نوسان داشته
باشد».^۵ روز قیامت به (روز ترس بزرگ)
مشهور است؛ زیرا حالت ترس و هراس
برای همه وجود دارد و وجود رنگ قرمز در
این روز این حالت را تشدید خواهد کرد.

«وَتَكُونُ الْجِنَّالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْقُوشِ»
(قارعة/۵)؛ و کوه‌ها مانند پشم زده شده
(پشم قرمز) رنگین شود.

بعضی گفته‌اند (عهن) به معنای پشم قرمز
است. این تشییه اشاره دارد به این‌که در آن

۱. ناصر مکارم شیرازی و دیگران، تفسیر نمونه، ج ۱۹،

ص ۱۷.

۲. عبدالمجيد حسینی راد، مبانی هنرهای تجسمی، ص

.۱۶۴

۳. آنا اولیوریو فواری، نقاشی کوکان، ترجمه عبدالرضا
صرافان، ص .۹۹

۴. این، عناصر رنگ، ص .۱۲۹

۵. همان، ص .۱۳۲

گرچه گیاهان رنگ‌های گوناگونی دارند، ولی بیشتر قرمز رنگ هستند. از این رو آسمان روز قیامت به گل سرخ تشبیه شده است. وی در توضیح «الدھان» آورده: آسمان روز قیامت مانند روغن‌های رنگارنگی است که پاره‌ای از آنها بر پاره‌ای دیگر ریخته می‌شود.^۱

روز قیامت به سبب عظمتی که دارد انسان‌ها در حال فرار از یکدیگرند و به دنبال محل امنی می‌گردند. رنگ قرمز اگر به صورت رنگ غالب باشد در محیط احساس هیجان و نارامی ایجاد می‌کند.^۲

۳- راه قرمز

خداؤند متعال از رنگ قرمز به عنوان رنگ کوه‌ها در جاده‌های پر پیچ و خم کوهستانی تعبیر کرده می‌فرمایید: «وَمِنْ الْجَبَالِ جُنَاحٌ بِيَضَّ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفُ الْوَانِهَا وَغَرَّاً بِيَبْسُ وَسُودَةٍ» (فاطر/۲۷)؛ و از برخی کوه‌ها، راه‌ها و رگه‌هایی سفید و سرخ و به رنگ‌های مختلف و سیاه پر رنگ آفریدیم.

۱- ابوعلی فضل بن حسن طبرسی، مجمع البیان، بیروت، دار احیاء التراث العربي، ۱۳۷۹ق، ج ۵، ص ۳۱۱.
۲- بنگرید به: سایت www.aftab.ir.

روز کوه‌ها که رنگ‌های مختلف دارند با زلزله قیامت متلاشی، و چون پشم حلاجی شده می‌گردند. کوه‌هایی که در روز قیامت به حرکت درآمده متلاشی می‌گردند و به صورت غباری در آسمان درمی‌آیند به صورت پشم می‌شوند که تنها رنگی از آنها نمایان است و این رنگ قرمز باعث تحریک و برانگیختگی همه انسان‌ها می‌شود.

۲- گل سرخ رنگ (قرمز)

قرمز رنگ شعله‌های آتش و خون است. در آیه زیر نیز سرخی دگرگونی‌های صفحه آسمان به هنگام قیامت به این رنگ تشبیه شده است:

﴿إِذَا أَنْشَقَتِ السَّمَاءُ فَكَائِثَ قَرْدَةَ كَالْبَهَان﴾ (رحمن/۳۷)؛ در آن هنگام که آسمان شکافته شود و همچون روغن مذاب گلگون گردد (حوادث هولناکی رخ می‌دهد که تاب تحمل آن را نخواهد داشت)!

مرحوم شیخ طبرسی به نقل از برخی از مفسران در توضیح «ورده» می‌گوید: مقصود خداوند از «ورده» رنگ گلی است. کلمه (ورده) در این آیه به معنای گل سرخ تداعی کننده سرخی آسمان در هنگام قیامت است که وجه تشبیه همان گرم بودن و فعال بودن زیاد است.

قرآن به کار رفته است.

با اندکی تأمل در آیه یاد شده به جایگاه رنگ قرمز در علم زمین‌شناسی پی می‌بریم؛ زیرا کوههای سرخ رنگ منبع عظیم آتش‌شانی و پیوسته در تلاطم می‌باشند. نماد اصلی این کوههای گرم و فعال بودن آن‌هاست و به همین علت در اثر تغییرات جغرافیایی شروع به فوران می‌کنند.

رنگ سفید

رنگ‌های اصلی هفت رنگ است. نیوتن نخستین بار حدس زد که باید نور سفید مجموعه این رنگ‌ها باشد و مجموعه این رنگ‌ها با هم، اثر نور سفید را بر چشم می‌گذارند.

«رنگ‌های روشن و نزدیک به سفید اثرات محرك روانی عمومی داشته موجب افزایش فعالیت عمومی شخص می‌گردد و اثرات غیر مستقیمی در افزایش حرکت و فعالیت و پیشرفت کار و فعالیت‌های شغلی و حرفة‌ای دارد». ^۱

رنگ سفید سمبول پاکی، خلوص، عفت، پارسایی، عصمت، بی‌گناهی و حقیقت و مهم‌تر از همه صلح و پایان جنگ می‌باشد و به شدت به معنویت مربوط می‌شود. کلمه «بیض» (سفید) و مشتقات آن دوازده بار به طور صریح و یک بار هم به طور کنایی در

۱- رشته سفید

قرآن اولین اشعه‌های ارسالی از طرف خورشید را به رنگ سفید معرفی کرده است: **﴿وَكُلُوا وَأْشِرِبُوا حَتَّىٰ يَبْيَئَنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾** (بقره/۱۸۷)؛ و بخورید و بیاشامید، تا رشته سفید صبح، از رشته سیاه (شب) برای شما آشکار گردد.

ابیض (سفیدی) در طبیعت به خاطر روشنایی برآمده از ظلمت است تا رشته سفید از سیاه معلوم شود. رنگ‌های روشن و سفید اثرات حرکت روانی عمومی داشته، موجب افزایش فعالیت عمومی شخص می‌شود و اثرات غیر مستقیمی در افزایش حرکت و پیشرفت کار و فعالیت دارد و رنگ‌های تیره مانع فعالیت و حرکت وانعکاس می‌شود. به همین سبب حرکت و فعالیت انسان در روز است و تاریکی و شب سکون و آرامش به دنبال خود دارد.

روز و شب، نور و تاریکی، این حالت دقیقی در زندگی انسان و به طور کلی در

مست می‌کند.

آب نهرهای بهشتی نیز لال است و گوارا
و هیچ‌گاه رنگ و بو و طعمش تغیر نمی‌کند.
شیری که در اثر ماندن طعمش تغیر نمی‌کند.
شیر از سایر مواد غذایی زودتر فاسد
می‌شود، ولی نهرهای شیر بهشتی همیشه
خوش طعم و گوارا است.

﴿يَطَافُ عَلَيْهِمْ يَكَانُونَ مِنْ مَعِينٍ * بَيْضَاءَ
لَذَّةَ لِلشَّارِيْنَ﴾ (صفات/ ۴۵ و ۴۶)؛ با جامی
از باده ناب پیرامونشان به گردش در می‌آیند!
باده‌ای سپید که نوشندگان را لذتی [خاص]
می‌دهد.

قرآن در وصف نوشیدنی‌های بهشتیان
می‌گوید: شربت‌های بهشتیان هم سفید
است و هم برای نوشندگان لذت آور. (لذت
للشارین)؛ یعنی نه مایه فساد عقل است و نه
موجب مستی می‌شود و جز هوشیاری و
نشاط و لذت روحانی چیزی در آن نیست.

۴- حوران سفید بهشتی

در قرآن کریم همچنین از زنانی سپید و
پاک یاد می‌کند. «سفید یادآور نور، خوبی،

۱- حسن حتفی، «گونه‌گونی رنگ در قرآن کریم»،
ترجمه مسعود انصاری، گلستان قرآن، ش ۲۰۴،

طبیعت اساسی دارد. اثرات سیاه و
سفید از تمام جهات و جنبه‌ها متفاوت است.

۲- نور سفید

﴿وَتَنَعَّزُ يَنْدَةً فَإِذَا هُنَّ بَيْضَاءَ لِلْمُتَظَرِّبِينَ﴾
(اعراف/ ۱۰۸ و شعراء/ ۳۳)؛ دست خود
را [از گریبان] ببرون کشید؛ ناگهان برای
بینندگان سفید [و درخشندۀ] بود.

حضرت موسی علیه السلام که به منظور اعجاز
دست خویش را ببرون می‌کرد، نوری مانند
آفتاب از بین انگشتانش درخشدید که برای
بینندگان سفید و درخشندۀ بود. در حقیقت
این نوع اعجاز که نشانی از خدا و قدرت و
درخشندگی و واقعیت... بود، با رنگ سفید
به وجود می‌پیوست.

«(ید بیضاء) در معنای حقيقی به معنای
دست پاک و پاکیزه و در معنای مجازی به
معنای دست عفیف و شریف است.»^۱

آیات دیگری هم در قرآن به این امر
اشاره دارد؛ همانند: آیه ۱۲ سوره نمل، آیه
۳۲ سوره قصص و آیه ۲۲ سوره طه.

۳- شراب سفید

نوشیدنی و شراب بهشتیان، لذت‌بخش،
نشاط‌آور و قدرت‌آفرین است. شراب‌های
آن نه مایه تباہی عقل است و نه انسان را

اندوه خود را فرو می‌برد، چشمانش از اندوه سفید شد.

«ایضت عیناه من الحزن» سفید شدن چشم به معنای سفید شدن سیاهی چشم است که آن هم به معنای کوری و از میان رفن حس باصره است، نه به معنای دید مختصر. (ایض) در آیه به این معنی است که یعقوب به کلی نایینا شده بود.^۲

ع-سفیدی و درخشندگی رخسار مؤمنان رنگ سفید مظهر پاکی و لطافت و درخشندگی است. در قرآن کریم سیمای بهشتیان به رنگ سفید نشان داده شده است؛ زیرا آنان پاک و مطهرند و چهره‌های درخشان دارند:

﴿يَوْمَ تَبَيَّضُ وُجُوهٌ وَّتَسْوَدُ وُجُوهٌ نَّاَمَاَ الَّذِينَ أَشْوَدُتُ وُجُوهَهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْقَذَابَ بِمَا كُثُّرْتُمْ تَكْفُرُونَ * وَأَمَّا الَّذِينَ آتَيْتُمْ وُجُوهَهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (آل عمران/ ۱۰۶ و ۱۰۷)؛ [در آن]

بی‌گناهی، خلوص و دوشیزگی است. سفید رارنگ کامل می‌دانند.^۱

﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الْأَطْرَافِ عَيْنٌ * كَانَهُنَّ بَيْنِضَّ مَكْثُونَ﴾ (صفات/ ۴۸ و ۴۹)؛ و نردشان [دلبرانی] فروهشته نگاه و فراخ دیده باشند. گویی [از شدت لطافت و سفیدی] تخم شتر منغ [زیر پرآند، [و دست انسانی هرگز آن را المس نکرده است].

در روان‌شناسی رنگ سفید خاصیتی مثبت، تهییج‌کننده، نورانی، فضا دار و ظریف و لطیف دارد و چنان که یاد شد، رنگ سفید سمبول خلوص، عفت، پارسایی، عصمت، بی‌گناهی و حقیقت می‌باشد.

«این توصیف دیگری برای همسران بهشتی است که پاکی و قداست آن‌ها را می‌رساند؛ یعنی بدن آن‌ها از شدت پاکی و ظرافت و سفیدی و صفا همچون تخم مرغی است که نه دست انسان آن را المس کرده و نه گرد و غباری بر آن نشسته، بلکه در زیر بال و پر مرغ پنهان و پوشیده مانده است.»^۲

۵- چشم سفید

﴿وَتَوَلَّ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَنَ عَلَى يُوسُفَ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ (یوسف/ ۸۴)؛ [یعقوب] از آنان روی گردانید و گفت: «ای دریغ بر یوسف!» و در حالی که

۱- سمبول‌های رنگ‌ها، در سایت www.world3.p.com

۲- محمد امین حجتی، اثر توپتی رنگ، ص ۲۳

۳- محمد حسین طباطبائی، تفسیرالمیزان، ج ۱۱، ص

بهترین استعاره است برای منتشر شدن سفیدی موی سر^۲.

رنگ مو معمولاً به طور دائم در پیاز مو وجود دارد و یک بار که رشد نمود دیگر رنگش یکنواخت و همیشگی است. در مو دستگاه گردش خون (مویرگ) وجود ندارد. لذا سفید شدن ناگهانی مو بدون تغییر باقی می‌ماند. موی سفید مویی بدون رنگ دانه یا پیگمان است. همیشه سفید شدن مو به علت بالا رفتن روزهای زندگی نیست. عوامل ارشی، افزایش گلبول‌های سفید خون، نوع رژیم غذایی و بیماری‌هایی همچون تیروئید و کم خونی در بروز این عارضه بسی تأثیر نیستند.

۴- راه سفید
﴿وَمِنْ الْجِبَالِ جَدَّدْ بِيَضْ وَخَمْرَ مُخْتَلَفَ الْأَوَانِهَا وَغَرَابِيبَ سُوْدَة﴾ (فاطر / ۲۷)؛ و از برخی کوه‌ها، راه‌ها و رگه‌هایی سفید و سرخ و به رنگ‌های مختلف و سیاه پر رنگ آفریدیم.
(بیض) جمع (ایپر) به معنی سفید و

روزی که چهره‌هایی سفید و چهره‌هایی سیاه گردد، اما سیاهرویان [یه آنان گویند]: آیا بعد از ایمانتان کفر ورزیدید؟ پس به سزای آن که کفر می‌ورزیدید این عذاب را بچشید و اما سپیدرویان همواره در رحمت خداوند جاویدان‌اند.

۷- سپیدی موهای حضرت زکریا علیه السلام
هنگامی که حضرت زکریا به درگاه خداوند برای درخواست این که به او فرزندی عطا شود دعا می‌کرد، فرمود: «قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ النَّفَظُمِ مَتَىٰ وَأَشْتَعَلَ الْرَّأْسَ شَيْبَاهُ...» (مریم / ۴)؛ گفت: پروردگار! من استخوانم سست شده و [موی] سرم از پیری سپید گشته، و ای پروردگار من، هرگز در دعای تو، از احباب محروم نبوده‌ام.

(اشتعل الرأس شيئاً)؛ تشییه شعله آتش به شعله‌ای است که تمام سر را فراگرفته، از یک سو آتش درخشندگی خاصی دارد که از دور جلب توجه می‌کند و از سویی زمانی که آتش جایی را فرا می‌گیرد آنچه از آن باقی می‌ماند خاکستر است. زکریا فراگیر شدن پیری و سفیدی مورا به شعله ور شدن آتش و خاکستری که بر جا می‌گذارد تشییه کرده!
در مجمع البيان آمده: (اشتعل الرأس شيئاً)

۱- ناصر مکارم شیرازی و دیگران، تفسیر نسونه، ج ۱۳،

ص ۸

۲- فضل بن حسن طبرسی، مجمع الیان، ج ۳، ص ۵۰۲

آمده که به عنوان رنگ خشم و بی نوری و بدی یاد شده است. سیاه در بیشتر موارد در مقابل سفید می باشد و از رنگ جاده تا چهره دوزخیان و کسانی که از ولادت دختری ناراحت می شدند به (رنگ سیاه) تعبیر شده است.

۱- صورت سیاه از تولد دختر
 سیاه رنگ مرمزی است که مرتبط با ترس و ناشناخته هاست. این رنگ معمولاً با معنایی منفی را به همراه خود دارد. گاهی اوقات برای شناختن باطن کسی نیاز به سوال و تفحص نیست؛ زیرا از رنگ چهره ها همه چیز مشخص است، چنان که به این مسئله در قرآن کریم اشاره شده است:

﴿وَإِذَا بَيْتَ أَحَدُهُمْ إِلَّا لَئِنِي ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًا وَمُؤْكَظِيمٌ﴾ (نحل / ۵۸)؛ و هرگاه به یکی از آنها بشارت دهنده دختر نصیب تو شده، صورتش [از فرط ناراحتی] سیاه می شود و به شدت خشمگین می گردد. مقصود از «سودا» و سیاه شدن روی «خشمناک شدن» است و «کظیم» به (کسی

«حمر» جمع احمر به معنی سرخ است. غراییب جمع «غرایب» به معنی سیاه پر رنگ است، و این که عرب به کلام غراب می گوید نیز از این جهت است. ذکر کلمه سود از آن جهت که اسود به معنی سیاه است پشت سر واژه «غرایب» تأکیدی است بر معنی سیاهی شدید از جاده های کوهستانی.

این احتمال نیز در آیه داده شده است که خود کوه ها همانند خطوط جاده هایی است که بر سطح زمین کشیده شده است که مخصوصاً از فاصله های دور کاملاً محسوس است، خطوطی که بعضی سفید و بعضی سرخ رنگ و بعضی سیاه رنگ است.^۱ تفاوت در رنگ کوه ها و جاده ها سببی برای پیدا کردن راه ها در جاده های پر پیچ و خم کوهستانی است.

رنگ سیاه

(سیاه) رنگی افسرده، تسخیرکننده، متأثرکننده و در عین حال سنگین و عمیق است. این رنگ سمبولی از غم و اندوه، ترس، پوشیدگی، اختفا، رازداری و ابهام است.

این رنگ در قرآن به منزله رنگ منفی که با بدینی و اهریمنی مربوط است تلقی می شود. در هفت آیه از قرآن کلمه (سیاهی)

۱- ناصر مکارم شیرازی و دیگران، تفسیر نمونه، ج ۱۸، ص ۲۴۵.

قرار می‌گیرد و با کشیده شدن پرده آبی تیره بر آسمان احساس نیاز به استراحت و آرامش در او به وجود می‌آید؛ و با طلوع صبح و آشکار شدن نور و روشنایی زرد رنگ به انسان نیروی تکاپو و فعالیت دست می‌دهد. بنابراین پیشینه شناخت رنگ‌ها و احساس نیاز به آن‌ها به صورت تکوینی در خلقت وجود داشته است.

«حتّیٰ یَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ» (بقره/۱۸۷)؛ تا رشته سپید صبح، از رشته سیاه (شب) برای شما آشکار گردد.

در پایان شب نخست یک سفیدی بسیار کم رنگ، به طور عمودی در آسمان پیدا می‌شود که آن را به (دم رویاه) تشبیه کرده‌اند. این همان صبح کاذب است، اما کمی بعد از آن سفیدی شفافی به طور افقی و در امتداد افق نمایان می‌شود که همچون رشته نخ سپیدی است که در کنار رشته سیاه کشیده شده. این همان صبح صادق است.^۲

مارکس لوشر معتقد است: «سیاه و سفید

۱- آنا اولیوریو فراری، نقاشی کودکان، ترجمه عبدالرضا

صرافان، ص ۹۹.

۲- ناصر مکارم شیرازی و دیگران، تفسیر نمونه، ج ۱، ص ۶۵۴.

می‌گویند که اندوه و خشم خود را فروبرد). در اینجا شاید تشبیه صورت به رنگ سیاه به این سبب باشد که آنان از شدت خشم و ناراحتی از تولد دختر رویشان سیاه شده، خشم خود را فرو می‌بردند.

کاندینسکی می‌گوید: رنگ سیاه، نشانگر عدم و نیستی و مانند سکوتی ابدی بدون آینده و امید است، بدین معنی که پایان راه یا آن توافقی را می‌نمایاند که در پایان کامل نظر پدید می‌آید. گویی که این رنگ اصلاً صدایی ندارد، هر رنگی که بر روی سیاه قرار گیرد، برجسته و مشخص تر می‌شود.^۱

۲- رشته سیاه زندگی بشر از آغاز خلقت تحت تأثیر دو عامل مهم شب و روز بوده است. خدای متعال از این دو عامل به عنوان نعمتی بزرگ یاد می‌کند و در کنار سایر نعمت‌هایش می‌فرماید:

«وَجَعَنَا أَلَيْلَ لِبَاسًا * وَجَعَنَا أَلَيْهَا مَعَاشًا» (بأ/ ۱۰ و ۱۱)؛ شب را [برای شما] پوششی قرار دادیم و روز را [برای] معاش [شما] قرار دادیم.

این عملکرد فطری در انسان بیانگر این است که انسان ناخودآگاه تحت تأثیر رنگ‌ها

۴- رخساره سیاه اهل عذاب در روز قیامت جهنمیان و اهل عذاب با نفی کردار خود به دنبال چاره‌ای برای توجیه و جبران اعمال خود در دنیا می‌باشند، در حالی که چهره شان سیاه و کبود شده است. روان‌شناسان معتقدند که «سیاه منجر به رفتار جبرانی می‌گردد. چنین شخصی می‌خواهد هر چیزی را نفی کند که بیرون از دایره لجوچانه او نسبت به وضع موجودی است که وی احساس می‌کند هیچ چیز آن طور که باید و شاید نیست. این شخص در برابر سرنوشت خود و یا دست کم در برابر خود قد علم می‌کند و در معرض رفتار عجلانه و غیر عاقلانه در این مورد می‌باشد.»^۱

آیه زیر اشاره دارد به این که چگونه کفر و تفرقه و بازگشت به جاهلیت، موجب روسياهی است و چگونه اسلام و ايمان و اتحاد و صمیمیت موجب رو سفیدی است:^۲

۱- مارکس لوشر، روان‌شناسی رنگ‌ها، ترجمه لیلا مهرادی، ص ۹۷.

۲- ناصر مکارم شیرازی و دیگران، تفسیر نمونه، ج ۱۹، ص ۵۱۷.

۳- مارکس لوشر، روان‌شناسی رنگ‌ها، ترجمه لیلا مهرادی، ص ۹۷.

۴- ناصر مکارم شیرازی و دیگران، تفسیر نمونه، ج ۳، ص

دو حد افراط و تفریط هستند و حکم آلفا و امگا را از لحاظ شروع و پایان دارند.»^۳

۳- چهره سیاه جهنمیان روان‌شناسان رنگ سیاه را بسیار نگی مطلق می‌دانند که تمام رغبت‌ها را از بین می‌برد؛ از این‌رو در آیات چهره دوزخیان با رنگ سیاه نشان داده شده که کسی به آن‌ها توجه ندارد:

﴿وَيَوْمَ الْقِيَمةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وَجْهُهُمْ مُشَوَّدَةٌ الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَسْنُوَى لِلْمُنْكَرِبِينَ﴾ (زمرا / ۶۰)؛ و روز قیامت کسانی را که بر خدا دروغ بسته‌اند رو سیاه می‌بینی؛ آیا در جهنم جایگاهی برای متکبران نیست؟^۴

روسياهی دروغگویان در قیامت نشانه خواری و رسوایی آن‌هاست. عرصه قیامت عرصه بروز اسرار نهان و تجسم اعمال و افکار است، آن‌ها در این دنیا قلب‌های سیاه و تاریک داشتند و اعمال‌شان همچون افکارشان تیره و تار بود، در آن‌جا این حال درونی به بروز متنقل می‌شود و چهره‌هاشان سیاه خواهد بود.^۵

کاربرد واژه رنگ

واژه «لون» (رنگ) نه مرتبه در قرآن کریم آمده که شش بار به مفهوم عام و سه بار در مفهوم خاص به کار رفته است. از مجموع این کاربردها چنین دانسته می‌شود که دلالت رنگ در مفهوم عام آن گستره‌ای بس فراخ تر از دلالت آن در مفهوم خاص دارد؛ این واژه هفت بار به صورت جمع و تنها دو مرتبه به صورت مفرد در قرآن کریم آمده است.^۱

۱- رنگ انسان‌ها

در آغاز آیه، سخن از نزول باران است و به دنبال آن، ابتدا به رنگ‌های نباتات و بعد جمادات و آن گاه انسان و جنبندگان اشاره شده است. گیاهان، رابطه رنگی فتوستزی کلروفیلی داشته و جمادات با عالم شیمیایی رنگین شده و حیوان و انسان نیز با اعمال شیمیایی مخصوصی، پیگمان‌ها و رنگدانه‌های خود را می‌سازند و قرآن به هر سه قسمت اشاره فرموده است.

تفاوت‌های ژنتیکی حاصل از ژن‌ها خود عامل مهمی در گوناگونی خصوصیات

«يَوْمَ تَبَيَّنُ أُجُوهُهُمْ وَتَشَوَّذُ وَجْهُهُمْ فَأَمَا
الَّذِينَ آسَوْدُتْ وَجْهُهُمْ أَكْفَرُهُمْ بَعْدَ إِيمَانَكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ إِسْمَاعِيلْ كَفَرُوكُنْ» (آل عمران / ۱۰۶)؛ [در آن] روزی که چهره‌هایی سفید و چهره‌هایی سیاه گردد. اما سیاهرویان [به آنان گویند]: آیا بعد از ایمان‌تان کفر ورزیدید؟ پس به سزای آن که کفر می‌ورزیدید این عذاب را بچشید.

«كَائِنًا أَغْثَيْتُ وَجْهَهُمْ قَطْعًا مِنَ الْيَلِ
مَظْلِمَنَا» (یونس / ۲۷)؛ گویی چهره‌هایشان با پاره‌ای از شب تار پوشیده شده [صورت کافران رشت و سیاه می‌گردد].

۲- زشتی و سیاهی رخساره

کفار در روز قیامت

رنگ سیاه با عظمت عمیقش برای تاریک کردن نورها به کار می‌رود:

«فَلَمَّا رَأَوْهُ رُلْفَةً سَيِّئَتْ وَجْهُهُمْ كَفَرُوا
وَقَيْلَ هَذَا الَّذِي كُشِّمْ بِهِ تَدْعُونَ» (ملک / ۲۷)؛ و آن گاه که آن [لحظه موعود] را از نزدیک ببینند، صورت کافران رشت و سیاه گردد، و به آن‌ها گفته شود: «این همان چیزی است که تقاضای آن را داشتید!»

۱- حسن حنفی، گوئه گوئی دنگ در قرآن کریم، ترجمه مسعود انصاری، گلستان قرآن، ش ۲۰۴، ص ۵۲

فی ذلک لایه لقون بذگرون» (نحل/۱۳)؛ و [همچنین] آنچه را در زمین به رنگ‌های گوناگون برای شما پدید آورد [مسخر فرمان شما ساخت]؛ در این، نشانه روشنی است برای گروهی که متذکر می‌شوند.

گویند در ساختمان هر گیاه و درختی، لابراتوار و دستگاه مخصوصی است که هر کدام، از یک آب و خاک، انواع مواد و ویتامین‌ها را می‌سازند. اگر در جو و گندم ماده نشاسته‌ای، در نخل و مواده قندی، در لیمو ماده اسیدی و در سایر درختان و گیاهان، انواع رنگ‌ها و مواد و ویتامین‌ها را مشاهده می‌کنیم، همگی اثر مستقیم دستگاه‌های مختلف لابراتوارهای گوناگون است که در ساختمان و بذر هر کدام وجود دارد و این لابراتوارهای طبیعی، از آب و هوا و خاک و نور واحد جهان طبیعت، انواع خوراکی‌ها و ویتامین‌های رنگارنگ را برای بشر می‌سازند.

۳- رنگ عسل

عسل یکی از هدیه‌های پر ارزش طبیعت است که در قرآن از آن به عنوان «فیه شفاء للناس» (شفای برای مردم در آن است) یاد شده. زنبور عسل شربت رنگارنگی می‌سازد

ظاهری و رفتاری می‌باشد؛ چرا که ژن‌ها اطلاعات و برنامه‌هایی را به همراه دارند که ویژگی‌های ظاهری نظری ساختمان بدن، جنس، رنگ پوست، مو، چشم، وضعیت جسمانی و همچنین ویژگی‌های رفتاری فرد را مشخص می‌کنند.

«وَمِنْ أَيَّاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَآخِلَافُ الْبَيْتِكُمْ وَأَنْوَاتُكُمْ إِنَّ فِي ذلِكَ لَآيَاتٍ
لِّلْعَالَمِينَ» (روم/۲۲)؛ و از آیات او آفرینش آسمان‌ها و زمین، و تفاوت زیان‌ها و رنگ‌های شماست. قطعاً در این نشانه‌هایی است برای عالمان.

افراد بشر به وسیله رنگ و نژادهای گوناگون از هم تمایز می‌شوند و این تمایز در حالی است که همه افراد بشر در اصل، مانند هم هستند؛ مثلاً سفیدپوستان همه سفیدند، ولی سفیدی خیلی فرق می‌کند تا سفیدی یا سیاه‌پوستان همه سیاه‌پوستند، اما سیاهی یکی، غیر از سیاهی دیگری است.

۲- رنگ نعمت‌های الهی

طبیعت بهترین نمونه برای درک و ایجاد هارمونی رنگی و ساختار منطقی است، چنان‌که در قرآن آمده است:

«وَمَا ذَرَّا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا الْوَانَةَ إِنَّ

سبز طلایی) کهربایی، عقیقی مایل به قرمز و بعضی مایل به سیاه حتی قهوه‌ای متغیر است. که برای بسیاری از بیماری‌ها شفا است. رنگ و حتی طعم و مزه عسل‌ها به گلی که زنبور مکیده بستگی دارد.

از رابطه بین (کل الشمرات) و (مختلف الوانه) دریافت می‌شود که رنگ‌های مختلف در نتیجه بهره برداری از گل و ثمرات مختلف آن‌هاست. قرآن با عبارت (مختلف الوانه) این مطلب را متذکر می‌شود که طبع بشر همیشه باید غذاهای گوناگون در اختیارش باشد.^۱

«این تنوع رنگ‌ها علاوه بر این که گویای تنوع سرچشمه‌های به دست آوردن عسل است، تنوعی برای ذوق‌ها و سلیقه‌ها نیز محسوب می‌شود؛ زیرا امروزه ثابت شده است که رنگ غذا در تحریک اشتهای انسان بسیار مؤثر است.»^۲

۴- رنگ جمادات و حیوانات گل‌ها و میوه‌های متنوع با رنگ‌های

-
۱. محمد بیستونی، رنگ‌شناسی از دیدگاه قرآن و حدیث، ص ۳۶.
 ۲. ناصر مکارم شیرازی و دیگران، تفسیر نسونه، ج ۱۴، ص ۳۰۲.

که پس از هضم و جذب توسط بدن، شفا بخش انسان از بیماری‌هاست.

﴿وَأُوحِيَ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنَّ أَنْجِنَدِي مِنَ الْجِبَالِ بَيْوَنَا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَغْرِشُونَ * ثُمَّ كُلِّي مِنْ كُلِّ الْأَثْمَرَاتِ فَأَسْلَكَيَ شَيْئَ رَبِّكَ ذَلِلاً يَخْرُجُ مِنْ بَطْوَنِهَا شَرَابٌ مُخْتَفَفٌ الْوَائِنَةُ بِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (نحل/۶۸ و ۶۹)؛ پروردگار تو به زنبور عسل وحی (و الهام غریزی) نمود که: «از کوه‌ها و درختان و داربست‌هایی که مردم می‌سازند، خانه‌هایی برگزین! سپس از تمام ثمرات (و شیره گل‌ها) بخور و راه‌هایی را که پروردگارت برای تو تعیین کرده است، به راحستی بسیما!» از درون [شکم] آن‌ها، نوشیدنی با رنگ‌های مختلف خارج می‌شود که در آن، شفا برای مردم است؛ به یقین در این امر، نشانه روشنی است برای جمعیتی که می‌اندیشند.

رنگ عسل نیز مانند سایر ویژگی‌های آن بسیار متغیر است. عسل طبیعی تقریباً بی‌رنگ بوده یا بین زرد نخودی تا قهوه‌ای تیره متغیر است. عسل بر حسب این‌که متعلق به کدام منطقه و کدام گل باشد رنگش متفاوت است. دامنه طیف رنگ‌های عسل از سفید به انواع زرد (زرد نارنجی)، زرد مایل به

رنگ‌های قرمز و نارنجی و دیگر رنگ‌های کوه نقش دارد. «پوسته زمین از عناصر یا ترکیباتی طبیعی، جامد و معمولاً متبلوری به نام (کانی) درست شده است. از اجتماع و به هم پیوستن ذرات و بلورهای یک یا چند کانی، (سنگ) ایجاد می‌شود. سنگ‌های سازنده پوسته زمین بسیار متنوع‌اند و شامل سه گروه؛ آذرین، دگرگونی و رسوبی می‌شوند.»^۲

تشخیص نوع سنگ‌ها نیاز به شناسایی کانی‌ها دارد. جلا و رنگ هر کانی، در توانایی آن در منعکس ساختن، متفرق کردن یا جذب نور است. رابطه نزدیکی بین خواص فیزیکی ظاهری کانی با ترکیب شیمیایی و مشخصات بلور شناسی آن وجود دارد. رنگ بخش سالم کانی و هوانزده آن نشانه‌ای برای تشخیص نوع آن است.^۳

**﴿وَمِنَ الْأَثَاثِ وَالدُّوَابِ وَالأنَّاعِمَ مُخْتَلَفٌ
الْوَائِهَ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ
الْعَلَمُتُوا﴾** (فاتحه / ۲۸)؛ و از انسان‌ها و

جذاب و زیبا، انسان‌ها و حیوانات با رنگ‌های مختلف و همچنین سنگ‌ها و کوه‌ها با رنگ‌های زیبا همگی دلیل بر تدبیر الهی در رنگ آمیزی هستند که زندگی را از یکنواختی در می‌آورد و به انسان‌ها نشاط و تحرک می‌بخشد. قرآن کریم همچنین روی اختلاف رنگ‌ها در میوه‌ها، کوه‌ها و صخره‌ها، مردم و جنبندگان و چهاربیان تکیه کرده می‌فرماید:

**﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفَةً الْوَائِهَ وَمِنْ أَلْجِبَالِ
جَدَّدَهُ بَيْضٌ وَخَمْرٌ مُخْتَلِفَ الْوَائِهَ وَغَرَابِبُ
شُوَدٌ﴾** (فاتحه / ۲۷)؛ آیا ندیده‌ای که خدا از آسمان، آبی فرود آورد و به [وسیله] آن میوه‌هایی که رنگ‌های آن گوناگون است بیرون آوردیم؟ و از برخی کوه‌ها، راه‌ها و رگه‌هایی سفید و سرخ و به رنگ‌های مختلف و سیاه آفریدیم.

(جدد) جمع جده به معنای جاده و راه است. احتمالاً مراد از راه‌های کوه‌ها، خود کوه‌ها باشد نه تنها راه‌هایش و گویا کوه‌ها از دور به صورت خطوطی روی زمین دیده می‌شوند.^۴

در زمین شناسی و معدن یابی و مهم تراز همه در شناسایی نوع کانی، شناخت

۱- ماهنامه پاسدار، شن / ۲۷، نیز سایت www.hawzah.net

۲- حسین معماریان، زمین‌شناسی برای مهندسین، مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، ۱۳۶۹، ص ۳۷.

۳- همان، ص ۵۸ و ۵۹.

خردمندان [از تاپایداری دنیا] روی زمین را پوشیده از مزارع مختلف و انواع سبزی‌ها، گل‌های رنگارنگ، درختان با برگ‌های مختلف و میوه‌های خوش‌رنگ و مطبوع، مشاهده می‌نماییم و هر یک از این بناهای، گذشته از این که به محیط زندگی جلال و شکوه بخشیده، مایه زندگی و اساس استقرار حیات در روی زمین است.

کلروفیل‌ها همراه با رنگیزه‌های فرعی یک تله گیرنده‌ای را تشکیل می‌دهند که نور را به دام می‌اندازد. «رنگ سبز گیاهان که یک سنتز کلروفیل است و رنگ گل‌ها که نقش اصلی در تلقیح و انتقال زندگی دارد، همه در نتیجه تأثیر نور و رنگ هاست».^۱

ع- رنگ میوه‌ها

«وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَآءً فَأَخْرَجَنَا
بِهِ نَبَاتٌ كُلُّ شَنْوٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا ثُمَّ خَرَجَ
مِنْهُ حَبَّا مَتَراکِبًا وَمِنَ الْكَثُلِ مِنْ طَلْعِهَا قَنْوَانٌ
ذَانِيَةٌ وَجَنَانٌ مِنْ أَغْنَابٍ وَالرَّيْسُونُ وَالرَّمَادَانُ»
(انعام/۹۹)؛ او کسی است که از آسمان، آبی نازل کرد، و به وسیله آن، گیاهان گوناگون رویاندیم؛ و از آن ساقه‌ها و شاخه‌های سبز،

جانوران و دام‌ها که رنگ‌هایشان همان‌گونه مختلف است [پدید آوردمی]، از بندگان خدا، تنها داشتمندان از او می‌ترسند.

در این آیه، خداوند به یکی از نشانه‌های عظمت خود در دنیا اشاره کرده و آن اختلاف رنگ‌های است. در حالی که تمام جانوران و گیاهان و حتی جمادات از یک نوع مایع زندگی (آب) بهره می‌گیرند و ادامه زندگی می‌دهند، رنگ‌های گوناگونی در طبیعت به چشم می‌خورد که زیبایی و ظرافتی بی‌نظیر به آن بخشیده است.

ه- رنگ گیاهان

﴿وَآتَى تَرَأْتَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَآءً فَسَلَّكَهُ
يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يَخْرُجُ بِهِ رَزْعًا مُخْتَلِفًا
الْأَوَانِهِ ثُمَّ يَهْبِطُ فَتَرَيْهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَّامًا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولَئِي الْأَلْبَابِ﴾
(زمیر/۲۱)؛ مگر ندیدی که خداوند از آسمان، آبی فرستاد و آن را به صورت چشم‌هایی در زمین وارد نمود؛ آن‌گاه به وسیله آن کشتزاری را که رنگ‌های آن گوناگون است بیرون می‌آورد، سپس خشک می‌گردد، آن‌گاه آن را زرد و بی‌روح می‌بینی، سپس آن را در هم می‌شکند و خرد می‌کند؛ قطعاً در این مثال تذکری است برای

۱- محمد امین حجمی، اثر توییتی رنگ، ص ۳۵

۷- رنگ الهی

رنگ خدا عظمت، بزرگی و جلال
کبریایی اوست که خداوند سبحان از همه
چیز بالاتر و برتر است.

«صِبْغَةُ اللَّهِ وَمَنْ أَخْسَنَ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً»
(بقره/۱۳۸)؛ این است نگارگری الهی؛ و

کیست خوش نگارتر از خدا؟

این آیه در ادامه آیاتی است که خداوند
تعالی از مردم خواسته به او و دستورات
و حیانی او که بر رسول خدا^{علیه السلام} و دیگر
پیامبران نازل کرده، ایمان بیاورند و از تفرقه
بپرهیزنند. از امام باقر یا امام صادق^{علیهم السلام} نقل
شده که مقصود از «صبغة الله» اسلام است.^۱
رنگ خدا، همان رنگ ایمان و توحید
خلاص است. در حقیقت همان بی‌رنگی و
حذف همه رنگ‌هاست.^۲

دین الهی در تفاسیر به صورت «حبل الله،
فطرت الله و صبغة الله...»^۳ خوانده شده

۱- ابو جعفر محمد بن یعقوب کلینی، اصول کافی،
دارالاضواء، ۱۴۱۳ق/۱۹۹۲م، ج ۲، ص ۱۴.

۲- ناصر مکارم شیرازی و دیگران، تفسیر نمونه، ج ۱، ص ۴۷۴

۳- ابوالفتوح رازی، روض الجنان و روح الجنان فی تفسیر
القرآن، مشهور به تفسیر ابوالفتوح رازی، به کوشش و
تصحیح محمد جعفر باحقی، محمد مهدی ناصح،
بنیاد پژوهش‌های اسلامی، ۱۳۶۶، ج ۲، ص ۱۸۹.

خارج ساختیم؛ و از آن‌ها دانه‌های متراکم، و
از شکوفه درخت خرما خوش‌هایی است
نزدیک به هم و [نیز] باغ‌هایی از انواع انگور
و زیتون و انار.

خداوند متعال در این آیه به وسیله
رنگ‌ها و تنوع موجودات جاندار و بی‌جان
توجه انسان را به مسئله توحید جلب می‌کند
تا نشانگر این باشد که چگونه از آب بی‌رنگ
صدها هزاران رنگ پدید آورده و از عناصر
محدود و معین، موجودات کاملاً متنوع و
زیبا را آفریده است.

آب مایه حیات است و رنگ سبز نشانگر
طراوت و زندگی می‌باشد و طبیعت با این
رنگ، لباس حیات به تن می‌کند. خداوند
متعال این شگفتی را به صورت زیبا ترسیم
کرده می‌فرماید:

«وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ وَ حَيْنَ»
(انیاء/۳۰)؛ هر چیز زنده‌ای را از آب پدید
آوردیم.

**«فَأَخْرَجْنَا يَهْبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ وَ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ
خَضِيرًا»** (انعام/۹۹)؛ به وسیله آب هر گونه
گیاه برآورده و از آن‌گیاه جوانه سبزی خارج
ساختیم.

در قرآن، رنگ زرد، از یک سو رنگ نشاط آور و گرمابخش و از سویی نماد پژمردگی و خشکیده شدن طبیعت و مرگ گیاهان است. رنگ سبز، نماد حیات و رویش زندگی و آرامش و قرار بهشتیان در بهشت می‌باشد. رنگ آبی آسمان، نشان دهنده آرامش در روز و عمق احساسات معنوی آدمی است. رنگ قرمز، در روز قیامت تحریک کننده و سبب برانگیختگی انسان‌هاست و نیز نماد گرمی و فعالیت. رنگ سفید، با انعکاس مثبت نماد پاکی و لطافت حوران بهشتی و بهشتیان بوده، نشانه افزایش فعالیت و حرکت انسان در روشنایی روز است. رنگ سیاه، با بار منفی در قرآن برای چهره جهنه‌یان و اهل عذاب به کار رفته که آن را بی‌رنگی مطلق می‌دانند. تنوع و تفاوت رنگ‌ها در میان نعمت‌های الهی و انسان‌ها نشانه‌ای از آیات الهی است که انسان را به پاکی و بی‌رنگی فطرت و رنگ خدا برساند.

است، و مراد از صبغه، می‌تواند پاکی و بی‌رنگی فطرت آدمی باشد که به تدریج بر اثر تلقینات و اعتقادات پدر و مادر رنگ و صبغه دیگر می‌پذیرد. عرفای اسلام در آثار خود صبغة الله را این‌گونه معنی کرده‌اند: «دوستی حق کیمیایی است که همه رنگ‌هارا فرو شوید و وجود را به رنگ خویش کند. امروز ایشان را به رنگ دوستی برآرد و فردا به نور خود رنگین کند». ^۱

نتیجه‌گیری

در قرآن درباره رنگ‌های زرد، آبی، قرمز، سبز، سفید و سیاه بحث شده است. در برخی از آیات اثرات روانی رنگ مدنظر قرار گرفته (که در علم روان‌شناسی همان موقعیت و اثر روحی و روانی مورد تأکید است). در آیه‌ای به اثر فیزیولوژیک آن اشاره شده و در آیه‌ای دیگر به اثر پسیکولوژیک آن، و حتی به خواص غذایی و شفابخشی رنگ‌ها نیز پرداخته شده است.

۱- ابوالفضل رشیدالدین مبیدی، کشف الاسرار و عدة البار، به اهتمام علی اصغر حکمت، انتشارات دانشگاه تهران، ج ۱، ص ۲۳۱.